

4. EEN NIEUWE VINKENBAAN.

In het voorjaar van 1965 werd er door H. Niesen, H.Vader, P. van Spanje en ondergetekende een vinkenbaan aangelegd in de Amsterdamse waterleidingduinen onder Zandvoort. De baan ligt ongeveer $1\frac{1}{2}$ km van zee, temidden van een zeer kaal duingebied met veel kanalen en moerasjes. De hut (6 m bij 3 m) heeft 2 schuiframen op het NO en 2 schuiframen op het ZO. De wand aan de kant van de druip heeft alleen 5 kijkgaten. Om te verhinderen dat de vogels ons door de kijkgaten kunnen zien bewegen, is er een gordijn op 1 m van de wand gemaakt. Hierdoor blijft de rest van de hut licht. Het vangmiddel was één druip van 16 m. Aan de NO-kant van deze druip was geen beplanting, alleen twee lage boompjes. Aan de zuidkant twee bomen van 11 m hoog en verder een rij bomen van 7 m en veel lagere struiken.

Aanvankelijk hadden wij nog moeilijkheden met de kabels (braken regelmatig) maar nu zijn de moeilijkheden overwonnen. Het net gaat zeer gemakkelijk en snel dicht.

De vangsten waren nog laag; echter zeer hoopgevend. In het totaal 612 vogels in 23 soorten:

179 vinken	4 pimpelmezen
119 ringmussen	4 spreeuwen
66 rietgorzen	3 merels
51 groenlingen	2 kramsvogels
46 kepen	2 koolmezen
40 graspiepers	2 torenvalken
23 veldleeuweriken	2 sperwers
19 kneuen	1 heggemus
17 fraters	1 tapuit
14 barmsijsjes	1 koperwiek
10 putters	1 klapekster
5 huismussen	

Er werd ongeveer 3 à 4 dagen per week gevangen. De lokvogels kregen wij echter vrij laat in het seizoen, hetgeen onze vangsten zeer zeker sterk heeft beïnvloed. Opvallend zijn de resultaten die P. van Spanje met zijn bandrecorder behaalde. Met een door batterijen gevoede bandrecorder vingen wij soorten als rietgors, veldleeuwerik en graspieper. Helaas begonnen wij pas goed met deze bandrecorder te werken nadat de grootste aantallen piepers en rietgorzen reeds waren doorgetrokken.

Behalve een luidspreker in de hut bevond zich ook een luidspreker in de proppentuin op de baan. De rietgorzen werden met de zang van hun soortgenoot bijzonder goed gelokt en kwamen vrij gemakkelijk op de baan. Veldleeuweriken en graspiepers waren veel moeilijker op de baan te krijgen. Zij regeerden echter direkt op de zang. We zagen dat deze soorten niet graag op het veldje onder de bomen durfden te komen. De leeuweriken bleven hoog boven het hout vliegen en de graspiepers gingen vaak in het hout zitten. In 1966, als wij een net in het open veld hebben, verwachten wij veel grotere vangsten van deze twee vogelsoorten. Met sneeuw zijn er mogelijk hoge vangsten mogelijk. Zo ving H. Niesen op 23 november, tijdens sneeuwtrek van 11 tot 13 uur in het totaal 16 leeuweriken. Eigenlijk kwam hij alléén even langs om de lokvogels te voeren.

Eén van de torenvalken werd ook met behulp van de bandrecorder gevangen. Er waren geen lokvogels op de baan. Alleen de luidspreker in de proppentuin schetterde de zang van de graspieper de lucht in. Na een poosje aandachtig vanuit het hout de baan te hebben geobserveerd, dook de torenvalk in de proppentuin, alwaar de luidspreker! De bezetting van de baan, op werkdagen, is nog een probleem wat betreft de vrije tijd en de vergunningen.

Met deze resultaten en alle moeilijkheden van de jaars vinkers gaan wij de toekomst toch zeer hoopvol tegemoet.

F.J.Koning.

Opm.: Vinkenbanen zijn kostbare inrichtingen, die zéér veel arbeid en tijd vragen. Hun grote vangsten in korte tijd (1000-5000 vogels in 2 à 2½ maand) danken zij aan hun ligging in de trekbaan langs de kust. In het binnenland zijn de vangsten veel kleiner.

Langs de kust liggen nu de volgende banen: Castricum-Kennerduinen-Zandvoort-Wassenaar-Kijkduin-Westenschouwen.

Willen nieuwe liefhebbers zich eerst even met het Vogeltrekstation in verbinding stellen? Anders lopen we de kans dat men elkaars vogels gaat vangen!

VT